

Sygnatura akt I Ns 643/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Węclawik

Protokolant Magdalena Mastej

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy z wniosku J. R. (1)

przy udziale A. W., M. W. (1), K. W., Z. D., P. R., M. R. i J. P.

o stwierdzenie nabycia spadku, dział spadku po W. R. i zasiedzenie nieruchomości

postanawia:

I oddalić wniosek o dział spadku po W. R., zmarłej 19.08.1992 r. w R.,

II oddalić wniosek o zasiedzenie nieruchomości rolnej zabudowanej położonej w R. nr 81, składającej się z działek nr (...), o łącznej powierzchni 8,50 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...),

III nakazać wypłacić od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) na rzecz wnioskodawcy J. R. (1) kwotę 495,00 zł tytułem nadpłaconej przez wnioskodawcę opłaty sądowej,

IV pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

sygn. akt I Ns 643/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. R. (1) wniósł o stwierdzenie, że spadek po W. R. zmarłej dnia 19.08.1992 r. w R. nabyli: syn J. R. (1), córka K. W., Córka Z. D. po 6/30 części, wnuk P. R., wnuk M. R., wnuczka J. P. po 2/30 części, wnuk A. W., wnuk M. W. (1) po 3/30 części. Wniósł też o stwierdzenie, że wymienieni w tych samych udziałach nabyli wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne położone w R. składające się z działek gruntu nr (...), zapisanych w księdze wieczystej nr KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg Wieczystych. Pismem z dnia 15.05.2015 r. rozszerzył wniosek o ustalenie, że w skład spadku wchodzi wynoszący 1/4 udział w prawie własności ciągnika rolniczego URSUS C-360 z 1982 r. o wartości 3750,00 zł przy czym wartość rzeczy wynosi 15 000,00 zł i udział 1/4 części w prawie własności rozrzutnika do obornika dwuosioowego, 4-tonowego z 1985 r. o wartości 1250,00 zł, przy czym wartość rzeczy wynosi 5 000,00 zł oraz udział 1/4 części w prawie własności przyczepy samobierającej z 1985 r. o wartości 1000,00 zł, przy czym wartość rzeczy wynosi 4 000,00 zł.

Postanowieniem z dnia 25.08.2017 r. Sąd stwierdził, że spadek po W. R. nabyli na podstawie ustawy: J. R. (1), K. W., Z. D. po 6/30 części każde z nich, P. R., M. R., J. P. po 3/30 części każde z nich, A. W. i M. W. (1) po 3/30 części każdy z nich. Natomiast gospodarstwo rolne wchodzące w skład spadku na podstawie ustawy nabyli: J. R. (1) w 2/6 części, P. R. i M. R. po 1/6 części każdy z nich, M. W. (1) w 2/6 części (k. 72).

M. W. (1) i A. W. wnieśli o stwierdzenie, że zasiedzieli udział wynoszący 4/6 w prawie własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkami mieszkalno-gospodarczymi położonymi w R. nr 81, w postaci działki oznaczonej

nr ewidencyjnym (...) o pow. 0,36 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze, IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). M. W. (1) wniósł również o stwierdzenie, że nabył w drodze zasiedzenia udział wynoszący 4/6 części w prawie własności nieruchomości gruntowej położonej w R., stanowiącej gospodarstwo rolne, składającej się z działki oznaczonej nr ewidencyjnym (...) o pow. 0,83 ha, działki nr (...) o pow. 4,39 ha, działki nr (...) o pow. 0,91 ha, działki nr (...) o pow. 1,71 ha oraz działki nr (...) o pow. 0,30 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze, IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) (k. 125-126).

J. R. (1) wniósł o oddalenie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia w/w nieruchomości (k. 213-214 i 228-229).

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W. R. zmarła w dniu 19.08.1992 r. w R. jako wdowa po S. R. zmarłym w dniu 26.11.1963 r. Ze związku tego posiadała pięcioro dzieci: J. R. (1), Z. D., K. W., S. R. i H. R.. W dniu 29.08.1990r. zmarł S. R. pozostawiając troje dzieci: P. R., M. R. i J. P.. Dnia 13.11.1991 r. zmarła H. R. pozostawiając dwoje dzieci: A. W. i M. W. (1). Nie miała dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych.

Dowód:

- **odpis skrócony aktu zgonu W. R. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu zgonu S. R. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu małżeństwa J. R. (1) (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu małżeństwa K. W. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu małżeństwa Z. D. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu zgonu H. R. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu urodzenia A. W. (k. 8),**
- **odpis skrócony aktu urodzenia M. W. (1) (k. 8),**
- **załączone akta tut. Sądu I Ns 84/80.**

W. R. postanowieniem z dnia 06.02.1980 r. stała się właścicielką całego gospodarstwa rolnego położonego w R. nr 81 składającego się z działek gruntu nr (...) o powierzchni 0,36 ha, nr (...) o powierzchni 0,83 ha, nr (...) o powierzchni 4,39 ha, nr (...) o powierzchni 0,91 ha, nr (...) o powierzchni 1,71 ha, nr (...) o powierzchni 0,30 ha dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...).

Dowód:

- **postanowienie z dnia 06.02.1980 r. (załączone akta tut. Sądu sygn. akt I Ns 84/80),**
- **odpis księgi wieczystej (k. 11-15, 130-138 i 176-181),**
- **wypis z rejestru gruntów (k. 16-17),**
- **kopia mapy ewidencyjnej (k. 18-19).**

W dniu 23.12.1980 r. W. R. przed Naczelnikiem Gminy przekazała całe gospodarstwo rolne swojemu synowi S. R.. Po W. R. nie pozostało żadnego majątku spadkowego - ani nieruchomości, ani rzeczy ruchomych lub praw majątkowych.

Dowód:

- umowa przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 23.12.1980 r. (k. 136-138 i 182-184 akt),
- odpis księgi wieczystej na k. 11-15 akt,
- wypis z rejestru gruntów na k. 16-17 akt,
- wyrys na k. 18-19 akt,
- odpis księgi wieczystej nr (...) na k. 130-135 i 176-181 akt,
- dokumentacja związana z prowadzeniem gospodarstwa rolnego (...) za lata 1997-2015 na k. 215 akt,
- dowody uiszczonych podatków na k. 233-235 akt,
- decyzja podatkowa na k. 236 akt,
- dowody uiszczenia opłat melioracyjnych na k. 239 akt,
- decyzja w sprawie opłaty melioracyjnej na k. 240-241 akt,
- zaświadczenia unasiennienia i zapłaty na k. 242 i 254-258 akt,
- decyzje lekarza weterynarii na k. 243-245 akt,
- księga rejestracyjna bydła na k. 246-253 akt,
- decyzje i pisma ARiMR na k. 259-262, 271-275, 283-284 i 290-296 akt,
- decyzje o dopłatach bezpośrednich na k. 263-267, 276-282 i 285-289 akt,
- decyzja o płatności rolnośrodowiskowej na k. 2683-270 akt,
- dowód wypożyczenia obsypnika na k. 298 akt,
- rachunki na k. 299-300 akt,
- umowa sprzedaży ratalnej na k. 301 akt,
- instrukcja obsługi rozrzutnika na k. 304 akt,
- karta gwarancyjna roztrząsacza na k. 304-307 akt,
- zeznania J. R. (1) (k. 58v i 150-151),
- zeznania K. W. (k: 59v-60),
- zeznania Z. D. (k. 60-60v i 434-435),
- zeznania M. W. (1) (k. 61-62 i 151-151v),
- zeznania A. W. (k. 62-63 i 151v-152),
- zeznania P. R. (k. 60v-61 i 152-152v),
- zeznania M. R. (k. 61 i 152v-153),

- zeznania świadka M. S. (k. 471v.-472),
- zeznania świadka W. O. (k. 472-472v),
- zeznania świadka W. K. (k. 472v-473),
- zeznania świadka J. R. (2) (k. 149),
- zeznania świadka I. Ś. (k. 149v.),
- zeznania świadka A. G. (k. 150),
- zeznania świadka K. R. (k. 216-217v.),
- zeznania świadka K. a R. (k. 217v.-218v.).

W dniu 29.08.1990 r. zmarł S. R. i toczyło się po nim postępowanie spadkowe, na mocy którego K. R. nabyła 1/4 części, P. R., M. R. i J. R. (3) nabyli po 1/4 części każde z nich. Wchodzące w skład gospodarstwo rolne położone w R. nabyli: P. rola, M. R. i J. R. (3) po 1/3 części każde z nich.

Dowód:

- postanowienie z dnia 08.10.1992 r. (załączone akta tut. Sądu sygn. akt I Ns 182/90).

W dacie śmierci spadkodawczyni na przedmiotowym gospodarstwie pracował J. R. (1). Mieszkał on jednak od kilku lat gdzie indziej wraz ze swoją rodziną.

Dowód:

- zeznania J. R. (1) (k. 58v i 150-151),
- zeznania K. W. (k: 59v-60),
- zeznania Z. D. (k. 60-60v i 434-435),
- zeznania M. W. (1) (k. 61-62 i 151-151v),
- zeznania A. W. (k. 62-63 i 151v-152),
- zeznania P. R. (k. 60v-61 i 152-152v),
- zeznania M. R. (k. 61 i 152v-153),
- zeznania świadka M. S. (k. 471v.-472),
- zeznania świadka W. O. (k. 472-472v),
- zeznania świadka W. K. (k. 472v-473),
- zeznania świadka J. R. (2) (k. 149),
- zeznania świadka I. Ś. (k. 149v.),
- zeznania świadka A. G. (k. 150),
- zeznania świadka K. R. (k. 216-217v.),

- zeznania świadka K. a R. (k. 217v.-218v.).

W dacie otwarcia spadku 19.08.1992 r. P. R., M. R. i M. W. (1) byli małoletni.

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia M. W. (1) (k. 8),

- odpisy skrócone aktów urodzeń P. R. i M. R. (k. 15 i 17 akt INs 182/90).

H. R. do swojej śmierci w dniu 13.11.1991 r. mieszkała wraz z dziećmi i pomagała w spornym gospodarstwie rolnym. Później w gospodarstwie pracowali M. W. (1) oraz A. W. i pracują do chwili obecnej. Od początku lat 2000-ych wyłącznie oni na nim gospodarzą i ponoszą też wszelkie ciężary finansowe związane z tym gospodarstwem (podatki, koszty utrzymania zwierząt, koszty remontów, itp.). A. W. do dnia dzisiejszego mieszka w gospodarstwie, natomiast M. W. (1) mieszka w P. i codziennie przyjeżdża do R. aby zajmować się gospodarstwem.

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (k. 471v.-472),

- zeznania świadka W. O. (k. 472-472v),

- zeznania świadka W. K. (k. 472v-473),

- zeznania świadka J. R. (2) (k. 149),

- zeznania świadka I. Ś. (k. 149v.),

- zeznania świadka A. G. (k. 150),

- zeznania świadka K. R. (k. 216-217v.),

- zeznania świadka K. a R. (k. 217v.-218v.),

- dokumentacja związana z prowadzeniem gospodarstwa rolnego (...) za lata 1997-2015 na k. 215 akt,

- dowody uiszczonych podatków na k. 233-235 akt,

- decyzja podatkowa na k. 236 akt,

- dowody uiszczenia opłat melioracyjnych na k. 239 akt,

- decyzja w sprawie opłaty melioracyjnej na k. 240-241 akt,

- zaświadczenia unasiennienia i zapłaty na k. 242 i 254-258 akt,

- decyzje lekarza weterynarii na k. 243-245 akt,

- księga rejestracyjna bydła na k. 246-253 akt,

- decyzje i pisma ARiMR na k. 259-262, 271-275, 283-284 i 290-296 akt,

- decyzje o dopłatach bezpośrednich na k. 263-267, 276-282 i 285-289 akt,

- decyzja o płatności rolnośrodowiskowej na k. 2683-270 akt,

- dowód wypożyczenia obsypnika na k. 298 akt,

- rachunki na k. 299-300 akt.

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Poczynione w sprawie ustalenia nie budzą wątpliwości. Znajdują one podstawę w dokumentach, załączonych aktach a także w zeznaniach świadków i zainteresowanych stron. Przywołane dowody należało uznać za przekonujące i zasługujące na uwzględnienie. Jeżeli chodzi o dowody z dokumentów, na których swe ustalenia oparł Sąd, ich autentyczność i prawdziwość nie były podważane, w związku z czym stanowiły one wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych. Sąd dał też wiarę zeznaniom przesłuchanych stron oraz świadków albowiem wzajemnie się ze sobą pokrywały i nie stwierdzono, ażeby ich przekazy były nieobiektywne lub były ukierunkowane przeciwko sobie.

Spadkobiercy nabywają spadek w stanie istniejącym w chwili jego otwarcia. Zgodnie z postanowieniem z dnia 25.08.2017 r. wydanym w niniejszej sprawie stwierdzono, że spadek W. rola na podstawie ustawy nabyły: dzieci J. R. (1), K. W., Z. D. po 6/30 części każde z nich, wnuki P. R., M. R., J. P. po 2/30 części każde z nich, A. W. i M. W. (1) po 3/30 części każdy z nich. W tym, że gospodarstwo rolne wchodzące w skład spadku na podstawie ustawy nabyli: J. R. (1) w 2/6 części, P. R., M. R. po 1/6 części każdy z nich, M. W. (1) w 2/6 części. Postanowieniem z dnia 06.02.1980 r. dokonano działu spadku po S. R., zmarłym dnia 26.11.1963 r., na jego mocy W. R. stała się właścicielką całego gospodarstwa rolnego położonego w R. nr 81 składającego się z działek gruntu nr (...) o powierzchni 0,36 ha, nr (...) o powierzchni 0,83 ha, nr (...) o powierzchni 4,39 ha, nr (...) o powierzchni 0,91 ha, nr (...) o powierzchni 1,71 ha, nr (...) o powierzchni 0,30 ha dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Jednakże w dniu 23.12.1980 r. W. R. przed Naczelnikiem Gminy przekazała całe gospodarstwo rolne swojemu synowi S. R., który zmarł 29.08.1990 r. Fakt ten do dnia dzisiejszego nie jest ujawniony w księdze wieczystej nr (...).

A. W. i M. W. (2) zgłosili zarzut, iż w/w umowa była pozorna. W ocenie Sądu umowa o przekazaniu gospodarstwa rolnego na rzecz syna S. R. nie była pozorna, bowiem wywierała skutki prawne które musiały być stronom znane i do których zmierzały oraz z którymi strony umowy musiały się liczyć, tj. uzyskanie przez zbywcę świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników, zmiana wpisu właściciela w księdze wieczystej wraz ze związanymi z tym domniemaniami i możliwością obrotu nieruchomością, czerpanie pożytków z nieruchomości, itp. Poza tym, przedmiotowa umowa zawarta została przed Naczelnikiem Gminy, nie zaś w domu, co też świadczy o jej funkcji i wiarygodności. Wnioskodawcy wskazywali na zamiar stron umowy oddalenia perspektywy pójścia do wojska nabywcy gospodarstwa rolnego jako rzeczywistego motywu zawarcia umowy, jednakże - zdaniem Sądu były – okoliczność ta była irrelevantna i nie wykluczała zarazem innych celów takich jak: woli stron umowy przekazania jednocześnie własności gospodarstwa rolnego przez 70-letnią wówczas matkę jednemu z dwóch jej synów: 25-letniemu wówczas S. R., nie zaś 42-letniemu J. R. (1), który od lat pracował w Tkalni (...) w K. oraz mieszkał w gospodarstwie rolnym swojej żony w sąsiedztwie. Na kilka lat przed śmiercią spadkodawczyni w ogóle zaprzestała pracy w gospodarstwie, pomagała jedynie w domu ze względu na swój stan zdrowia, co wynika już z zeznań samych zainteresowanych stron. Zgłaszany przez wnioskodawców zarzut pozorności należy zatem potraktować jedynie jako próbę „ratowania” niekorzystnej sytuacji procesowej M. W. (1) i A. W., po ujawnieniu w toku postępowania umowy z dnia 23.12.1980 r. Gdyby nie to, otwarta była ich droga jako spadkobierców po ich nieżyjącej matce H. R. (córce W. R.) do uzyskania własności gospodarstwa rolnego w drodze działu spadku. Nie są oni natomiast spadkobiercami po S. R., który otrzymał sporne gospodarstwo rolne na mocy wskazanej wyżej umowy i pozostało im w zasadzie tylko rozważenie ewentualnego zasiedzenia tego gospodarstwa, by uzyskać zamierzony cel. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż w skład spadku po W. R. nie wchodzi gospodarstwo rolne, pomimo, że w postanowieniu o spadkobranium orzeczono o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego i to m.in. przez M. W. (1), gdyż wcześniej zostało ono przekazane S. R. przez spadkodawczynię, a która to okoliczność ujawniona została przez strony dopiero po wydaniu postanowienia o spadkobranium po W. R..

Wedle treści art. 365 k.p.c. że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Prawomocność materialna nie chroni jednakże orzeczenia przed możliwością jego podważenia na podstawie faktów przyszłych z punktu widzenia stanu miarodajnego dla wyrokowania (art. 316 k.p.c.). Nowe okoliczności, jeżeli mają doprowadzić do odmiennego rozstrzygnięcia, muszą być tego rodzaju, aby mogły rzutować na wynik sprawy (zob. wyrok SN z dnia 18 kwietnia 1980 r., IV CR 85/80 - OSNCP 1980, nr 11, poz. 214). Niezależnie od tego, pewne możliwości wzruszenia postanowienia spadkowego daje też art. 679 k.p.c. Na gruncie niniejszej sprawy umowę o przekazaniu przez W. R. gospodarstwa rolnego z dnia 23.12.1980 r. przedstawił dopiero M. W. (1) w załączeniu do wniosku o zasiedzenie z dnia 4.01.2018 r., czyli już po wydaniu w niniejszej sprawie w dniu 25.08.2017 r. postanowienia o spadkobranii po W. R..

W związku z powyższym Sąd w punkcie I oddalił wniosek o dział spadku po W. R., z uwagi na brak majątku spadkowego.

Jeżeli natomiast chodzi o kwestię zasiedzenia nieruchomości rolnej przez M. W. (1) i A. W. to w ocenie Sądu nie mogli oni jej zasiedzieć, ponieważ W. R. nie była jego właścicielką do jej śmierci w dniu 19.08.1992 r., gdyż w dniu 23.12.1980 r. zbyła ją na rzecz swojego syna S. R., który zmarł w dniu 29.08.1990 r. i do czasu swej śmierci był ponad wszelką wątpliwość jedynym gospodarzem spornego gospodarstwa rolnego (posiadaczem samoistnym). Jego następcami prawnymi in mortis causa nie są przy tym M. W. (1) (który w dacie jego śmierci miał 14 lat) ani A. W. (który w dacie jego śmierci miał 24 lata). Bez znaczenia jest fakt, że matka uczestników – H. R., do swojej śmierci w dniu 13.11.1991 r., pomagała w spornym gospodarstwie rolnym. Zasiedzenie jest sposobem nabycia własności przez nieuprawnionego posiadacza w wyniku długotrwałego, nieprzerwanego posiadania, tj. sprawowania władztwa nad rzeczą w granicach właściwych dla danego prawa, w imieniu własnym i z wolą czynienia tego dla siebie. Przesłanki zasiedzenia nieruchomości wymienia kodeks cywilny w art. 172. Zgodnie z § 1 tego artykułu posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2). Użyte w przepisie sformułowanie „posiadacz samoistny” należy rozumieć w kontekście treści art. 336 k.c. Zgodnie z jego brzmieniem posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Co istotne, dla nabycia własności rzeczy w drodze zasiedzenia niezbędne jest posiadanie samoistne, gdyż jedynie takie prowadzi do przejścia prawa. Art. 339 k.c. zawiera domniemanie, iż ten kto rzeczą faktycznie włada jest jej posiadaczem faktycznym. Posiadanie jest stanem faktycznym istniejącym obiektywnie. Przejawiać się może samym władztwem nad rzeczą, bądź wolą posiadania. Prawo odróżnia zatem takie pojęcia jak władztwo nad rzeczą (corpus) i wolę posiadania (animus). Dla bytu posiadania samoistnego konieczne jest, aby posiadacz przez swoje posiadanie realizował w stosunku do rzeczy uprawnienia, które przysługują właścicielowi. Tradycyjna triada uprawnień właścicielskich zakłada, że właścicielowi przysługuje prawo do korzystania z substancji rzeczy, prawo do dokonywania czynności rozporządzających rzeczą oraz prawo do posiadania rzeczy.

W ocenie Sądu - opartej na zebranych materiale dowodowym - zasiedzenie spornej nieruchomości przez M. W. (1) i A. W. może być rozważane tylko w złej wierze i dopiero z dniem 29.08.2020 r., tj. z upływem 30 lat od śmierci S. R., który był prawowitym właścicielem całego gospodarstwa rolnego - w tym wszystkich nieruchomości - i jego jedynym posiadaczem samoistnym, aż do czasu swojej śmierci. Oczywiście powyższa perspektywa jest otwarta, pod warunkiem, że M. W. (1) i A. W. wykażą samoistne posiadanie rzeczzonego gospodarstwa od 1990 roku. Jak na razie wniosek o zasiedzenie jest przedczesny.

Odnośnie rzeczy ruchomych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, M. W. (1) i A. W. nie mogli ich zasiedzieć, gdyż byli w złej wierze, ponieważ wiedzieli oni, że należą one do spadku po S. R.. Wynikało to ze zgodnych zeznań wszystkich stron jak i świadków, którzy twierdzili, że nabył je właśnie S. R.. Poza tym, wnioskodawcy we wniosku o zasiedzenie nie wnosili o zasiedzenie ruchomości, a jedynie nieruchomości.

Podsumowując, w punkcie II postanowienia oddalił wniosek o zasiedzenie nieruchomości rolnej zabudowanej położonej w R. nr 81, składającej się z działek nr (...), o łącznej powierzchni 8,50 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W punkcie III Sąd nakazał wypłacenie od Skarbu Państwa na rzecz J. R. (1) kwotę 495,00 zł tytułem zwrotu nadpłaconej przez niego opłaty sądowej.

W punkcie natomiast IV postanowienia – po myśli przepisy art. 520 § 1 k.p.c. – pozostawiono strony przy poniesionych przez nie kosztach postępowania.